

EXPERTISE: Confirmació de validesa d'inventari municipal de camins impugnat. La potestat d'inventariar béns enfront el dret de propietat dels particulars

El nostre despatx ha obtingut una Sentència favorable del Jutjat Contenciós Administratiu que desestima íntegrament un recurs interposat contra un Ajuntament català de la província de Lleida que hem tingut el plaer de defensar. La resolució judicial confirma la plena legalitat de l'aprovació definitiva de l'Inventari de Camins del municipi, un instrument clau per a la protecció del patrimoni públic. Aquest cas exemplifica la tensió que sovint sorgeix entre les potestats de les administracions locals per protegir els seus béns i els drets de propietat privada dels propietaris de finques per on transcorren aquests camins, oferint una guia clara sobre l'abast i la naturalesa dels inventaris municipals.

1. El supòsit de fet

La Corporació Municipal, en exercici de les seves competències pròpies, va aprovar definitivament el seu inventari de camins públics. Una comunitat de propietaris va impugnar aquest acte administratiu, al·legant que diversos camins inclosos a l'inventari – un total de 5 – transcorrien íntegrament per la seva finca privada. Sostenien que l'Ajuntament, a través d'un mer acte administratiu, estava declarant una titularitat pública sobre béns que consideraven seus, la qual cosa, segons ells, convertia l'acte en nul de ple dret.

2. El nucli de la controvèrsia jurídica: Què és i què no és un inventari municipal?

La qüestió central del litigi es va centrar en la naturalesa jurídica de l'inventari de béns d'una entitat local. La nostra línia de defensa, acollida íntegrament per la Sentència ferma, es va fonamentar en la consolidada doctrina jurisprudencial que estableix que l'inventari municipal és un mer registre administratiu, que no atorga *per se* titularitats de domini. Això implica que:

- 1) L'inventari no crea ni constitueix drets.** L'inventari de camins, per si sol, no atorga la propietat d'un bé a l'Ajuntament ni la treu a un particular. És un document intern de l'Administració, un registre administratiu.

- 2) **Crea una "aparença de demanialitat".** La inclusió d'un bé a l'inventari genera una presumpció *iuris tantum* (que admet prova en contrari) del seu caràcter públic. Per a aquesta inclusió, n'hi ha prou amb l'existència d'indicis raonables de la seva naturalesa pública, sense que sigui necessària una prova plena i fefaent de la titularitat en seu administrativa.

- 3) **Té una funció de "recordatori".** L'inventari és un instrument dinàmic, que es pot anar revisant i actualitzant, i que serveix perquè la corporació local tingui constància dels béns, que presumeix seus, i pugui exercir-ne les seves facultats administratives de defensa, investigació, delimitació i recuperació de la possessió, entre altres, com també podria ser el manteniment de la xarxa i la senyalització.

3. La resolució judicial i la seva fonamentació

La sentència desestima íntegrament el recurs dels particulars i confirma la legalitat de l'actuació de l'Ajuntament, basant-se en els arguments centrals de la nostra defensa:

- i) **Separació de jurisdiccions:** El Jutjat recorda que la competència per resoldre de manera definitiva sobre la propietat dels béns correspon exclusivament a la jurisdicció civil, de manera que la jurisdicció contenciosa administrativa es limita a revisar si l'acte d'inclusió a l'inventari s'ha fet correctament des del punt de vista procedimental i si existien indicis suficients per a fer-ho, com es va apreciar en aquest cas.

- ii) **Valoració de la prova i importància d'aquesta:** La sentència dona una major credibilitat a l'informe pericial aportat per l'Ajuntament, elaborat per un geògraf expert i prestigi, que va acreditar amb una anàlisi històrica i documental exhaustiva l'existència d'indicis sòlids sobre el caràcter públic i l'ús immemorial dels camins controvertits, quelcom que contrasta amb la prova pericial desplegada pels demandants, que es limitava a un estudi de camp sobre l'estat físic dels camins en alguns trams, sense analitzar les fonts ni indicis de titularitat.

FERNANDEZADVOCATS

- iii) **Conformitat a dret de l'Inventari impugnat:** Es conclou que l'Ajuntament va actuar correctament i dins les seves prerrogatives, ja que va seguir el procediment legalment establert i va motivar la inclusió dels camins en base a indicis fonamentats analitzats documentadament, sense que això suposi un pronunciament definitiu sobre la propietat.

Aquesta Sentència ferma no només representa un èxit per a l'Ajuntament que representàvem, sinó que consolida una doctrina jurisprudencial clau per a tots els ens locals, doncs ratifica que l'inventari és una eina administrativa essencial i legítima per a la defensa del patrimoni públic, especialment en l'àmbit rural, on la titularitat dels camins és sovint font de conflicte.

El present article és merament divulgatiu u no suposa assessorament ni compromís d'actualització.

Per mes informació o assessorament, contacti amb info@fernandezadvocats.es